

TÓTH KRISZTINA

Szeleknek fordít

Versek 2020–2025

FESZTIVÁL

Még dübögött a mellkasomban
a szabadtéri koncert basszusa,
de hazaérve le akartam szedni
a csuklómról a papírszalagot.

Túl vastag volt, nem vágta el az olló.
Foggal estem a szoros karszalagnak,
és amikor a fürdőből kiléptél,
felnéztem rád, hogy gyere, és segíts.

Hirtelen bevillant a macskánk,
ahogy a kórház kenneljében tépte
leborotvált mancsán a gézt, hogy
szabadulhasson végre innen el.

És nagyanyám is, aki a halála
előtt felkelt, és a branült kitépve
bevetette a kórházi ágyat,
hazaindult a linóleumon.

Nem jött: hiába rángattad, haraptad.
Vigyázz, ez fáj. Jó volt a koncert.
Dübög a mellkasunkban még a ritmus,
és a csuklónkon itt a karszalag.

FILM

Veszekedő szarkákra ébredünk.
A teraszon kicsipkedték a gyertyát.
A viaszban csőrnyomok, a földön
szétszórva egy marék csavar.

Tegnap hagytuk a kinti asztalon, hogy
megszámoljuk, van-e hat darab.
Egy tévékonzolt akartunk a falra
felfűzni reggel, ha már senki se alszik.

Csak öt csavar van. Ma se fogjuk
felrakni azt a tévét. Helyette itt van
a késő nyári ablak képernyője,
ezt nézzük mind a ketten, álmosan.

Szarkákról adnak filmet, és az egyik
visszaröppen, a korlátra telepszik.
Megnéz minket: micsoda furcsa lények,
szárny nélkül, ott, az üvegfal mögött.

És mennyi mindenük van! Repülni
mégse tudnak! Napokig emlegetjük
a fekete-fehér filmet, ő meg, halljuk ám,
cserregve dicsekszik a fénylő csavarral.

INGEK

Kipillantok a napfényes teraszra:
középen asztal és négy akácszék.
Négy kimosott ing a támlákra terítve.
Megszáradnak, míg ide nem ér az árnyék.

Négy komoly férfi, tárgyalnak körben ülve.
Mindjárt kérnek egy kis vizet és kávét.
Kiviszem nekik, de mivel nincs fejük se,
megiszom egymagam az egész társaságét.

ÁPRILIS

Vágtam a hajad az áprilisi kertben.
Húvös volt még, de mi vágytunk a napra.
Te meztelenül ültél egy hokedlin,
én mögéd álltam, az olló csillogott.

Nem messze tőlünk leszállt egy rigó.
Óvatos távolságból figyelte,
ahogy a hajak hullanak a földre,
félrebillentve kis madárfejét.

Oldalra léptem, hogy a kék
törölközőt a gyér fűre kirázzam.
Levágott tincsed a csőrébe kapta,
és egy közeli ágra szállt vele.

Kineveltük a bajuszos rigót.
Fészket rak, mondtad. Lesöpörtem a vállad.
Újjászületni hol fogunk, ki kezdte
halálunk fészket kibélelni, mondd?

LEVENDULA FÖLD

Ne lógianak a kocsik be a képbe,
se a víztorony: csak a lila tábla!
A nő beljebb ment, kicsit leguggolt, és
alulról nézett fel a kamerába.

Mögöttük már néhányan sorba álltak,
a német házaspár analóg géppel.
A szőke asszony ugyanúgy guggolt be,
a képen is ugyanúgy, lentről néz fel.

A harmadik volt egy holland kamasz lány,
selyemruhában fordult félig hátra,
ki is tette rögtön az instagramra,
hogy hashtag Provence, levendulatábla.

Utánuk jött az ősz hajú olasz nő,
csak visszaszaladt még a muszlinsálért,
és mind egyforma képet készítettek:
négyféle arc és négy lila háttér.

A németeknél a komódon állt a fénykép,
ezüstkeretben, amíg egy nap aztán
el nem váltak. Tavaly meg balesetben
meghalt a selyemruhás kamasz lány.

Az olasz nő is posztolta a képet.
Most készül épp a maszitektómiára,
még hajas fejét, csak úgy próbaképpen,
abba a muszlinsálba bugyolálja.

A negyedik kép egy fürdőszobában
lógott, mögötte lila volt a csempe,
de az új tulaj giccsesnek találta,
és a költözés előtt leverette.

Kimeszelte a lakást is fehérre,
a szekrényekből mindent kidobott,
de valahonnan szivárogni érzi
még most is azt a halál-illatot.

Virágzanak a levendulaföldek,
van itt festett pad és mögötte kordon,
hogy akik innen szeretnének egy képet,
ne tapossák a töveket le folyton.

MAGVETŐ
KONYVKIADO ES KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó David Anna

Készült a Szekszárdi Nyomda Kft.-ben, 2025-ben
Felelős vezető Vadász Katalin igazgató

Felelős szerkesztő Dávid Anna
Korrektor Hradeczky Moni
A borítón Nicolas Richter fényképe látható
A könyvet Pintér József tervezte
Műszaki vezető Takács Klári
Kiadványszám 9403
ISBN 978-963-14-4558-9